

El vídeo de la vergonya del PSC

Des de fa un temps, sembla que algunes formacions polítiques han convertit les campanyes electorals en una mena de «tot s'hi val». En un principi, aquest abjecte i injustificable costum era patrimoni dels partits extremistes, com la xenòfoba Plataforma per Catalunya –que preconitzava un tan enigmàtic com preocupant “primer els de casa”– o la ultranacionalista espanyola UPyD –que té la tan noble i democràtica pretensió d’abolir les Comunitats Autònomes i convertir únicament en oficial la *lengua común* espanyola, retornant l’Estat espanyol a l’esgarrifosa “*Una, Grande y Libre*”.

Malauradament, aquesta ignominiosa i repulsiva progressiva goebelització de la publicitat política fa la impressió que, en comptes de generar ois, crea prosèlits entre els partits polítics convencionals. En les eleccions del 2006 CiU no dubtà en baixar fins les clavegueres, renunciant a qualsevol principi d’ètica i embrutant-se fins ell coll amb el famós DVD de David Madí, [Confidencial.Cat](#). Un execrable muntatge que féu pensar a un munt de gent si el partit nacionalista no tan sols havia perdut els papers, sinó també la consciència i la decència.

Malgrat que el resultat d’aquella repugnant i inadmissible iniciativa –criticada amb raó per la resta de formacions polítiques com pel Col·legi de Periodistes– fou palesament desastrós, acabant amb les limitades opcions que Convergència tenia de recobrar el Govern, ara pareix que el PSC vol prendre-li el relleu en la degradació propagandística electoral. José Zaragoza, aquest insensible i desnortat epígon socialista de Madí, s’ha proposat demostrar que, per més que semblés impossible, encara es podia caure més baix i sobrepasar tots els límits morals i deontològics imaginables.

Veient [el segon vídeo de la campanya](#) –que juga imprudentment amb la por dels catalans i catalanes, causant una alarma social falsa com tan perillosa i intolerable– qualsevol persona que tingui dos dits de front (inclosos la immensa majoria dels votants socialistes, que han de sentir-se per força decebut i desconcertats), a banda de mostrar-hi un rebuig frontal, no li resta altre remei que introduir un petit retoc a una frase famosa d’Unamuno: superant totes les línies vermelles “Ni vencereu ni convencereu!”

dijous, 10 de novembre del mmxi

© Xavier Serrahima 2011

www.racodelaparaula.cat

PS: Tot i que –encara roman alguna engruna de seny en la mentalitat teleològica dels propagandistes polítics: congratulem-nos-en!– el PSC ha decidit retirar el vídeo (en [una nota](#), cal dir-ho, que dissortadament ni demana perdó ni reconeix errors), la reflexió segueix essent igualment vàlida: fins quant seguiran els partits entestant-se en llaurar desafecció electoral?

Informació sobre els drets

